

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego wyłączającemu prawo autorów do zezwalania na publiczne udostępnianie ich utworów lub do zakazywania takiego udostępniania przez zakład uzdrowiskowy, działający jako przedsiębiorstwo handlowe, w drodze celowego doprowadzania, za pośrednictwem odbiorników telewizyjnych lub radiowych, sygnału do pokoi pacjentów tego zakładu. Na powyższą wykładnię nie mają wpływu art. 5 ust. 2 lit. e), art. 5 ust. 3 lit. b) i art. 5 ust. 5 tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że nie może być on powoływany przez organizację zbiorowego zarządzania w sporze pomiędzy jednostkami w celu wyłączenia stosowania sprzecznego z tym przepisem uregulowania państwa członkowskiego. Sąd rozpoznający taki spór ma jednak obowiązek dokonywania wykładni wspomnianego uregulowania tak dalece, jak to możliwe, w świetle treści oraz zamierzeń powyższego przepisu dyrektywy, aby uzyskać rozstrzygnięcie zgodne z realizowanym przez niego celem.
- 3) Artykuł 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, a także art. 56 TFUE i 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak omawiane w postępowaniu głównym, które zastrzega wykonywanie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi odnoszącymi się do określonych rodzajów chronionych utworów na terytorium tego państwa członkowskiego na rzecz jednej tylko organizacji zbiorowego zarządzania, uniemożliwiając tym samym użytkownikowi takich utworów, takiemu jak zakład uzdrowiskowy będący stroną w postępowaniu głównym, skorzystanie z usług organizacji zbiorowego zarządzania mającej siedzibę w innym państwie członkowskim.

Jednakże art. 102 TFUE należy interpretować ten sposób, że o nadużyciu pozycji dominującej może świadczyć narzucanie przez tę pierwszą organizację zbiorowego zarządzania za jej usługi stawek cenowych znacząco wyższych od tych stosowanych w innych państwach członkowskich, pod warunkiem że porównanie stawek cenowych zostało przeprowadzone na jednorodnej podstawie, lub stosowanie wygórowanych stawek cenowych, które nie pozostają w rozsądnym związku z wartością ekonomiczną wykonanego świadczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 lutego 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Królestwu Szwecji, Siemens AG, ABB Ltd

(Sprawa C-365/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dostęp do dokumentów instytucji — Dokumenty związane z postępowaniem na podstawie art. 81 WE — Rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i (WE) nr 773/2004 — Odmowa dostępu — Wyjątki związane z ochroną dochodzenia, interesami handlowymi oraz procesem podejmowania decyzji przez instytucje — Obowiązek przeprowadzenia przez daną instytucję konkretnej i indywidualnej analizy treści każdego z dokumentów, których dotyczy wniosek o udzielenie dostępu)

(2014/C 112/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, P. Costa de Oliveira i A. Antoniadis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: EnBW Energie Baden-Württemberg AG (przedstawiciele: A. Hahn i A. Bach, Rechtsanwälte), Królestwo Szwecji (przedstawiciel: C. Meyer-Seitz, pełnomocnik), Siemens AG (przedstawiciele: I. Brinker, C. Steinle i M. Holm-Hadulla, Rechtsanwälte), ABB Ltd (przedstawiciele: J. Lawrence, solicitor, H. Bergmann i A. Huttenlauch, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-344/08 EnBW Energie Baden-Württemberg przeciwko Komisji, którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji SG.E.3/MV/psi D (2008) 4931 z dnia 16 czerwca 2008 r. odmawiającej dostępu do akt postępowania w sprawie COMP/F/38.899 – Rozdzielnice z izolacją gazową – Błędna wykładnia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43), a w szczególności art. 4 ust. 2 i 3 tego aktu.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-344/08 EnBW Energie Baden-Württemberg przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 z dnia 16 czerwca 2008 r. oddalającej wniosek EnBW Energie Baden-Württemberg AG o udzielenie dostępu do akt postępowania COMP/F/38.899 – Rozdzielnicze z izolacją gazową w zakresie, w jakim Komisja Europejska zaniechała orzec w przedmiocie wniosku EnBW Energie Baden-Württemberg AG w odniesieniu do żądania udzielenia dostępu do dokumentów objętych kategorią 5 lit. b) akt sprawy.
- 3) Skarga wniesiona do Sądu przez EnBW Energie Baden-Württemberg AG w sprawie T-344/08 zostaje w pozostałym zakresie oddalona.
- 4) Komisja Europejska i EnBW Energie Baden-Württemberg AG pokrywają własne koszty.
- 5) Królestwo Szwecji, Siemens AG i ABB Ltd pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – A.M. van der Ham, A.H. van der Ham-Reijersen van Buuren przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(Sprawa C-396/12) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Finansowanie z EFRROW — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Redukcja lub anulowanie płatności w razie nieprzestrzegania zasad wzajemnej zgodności — Pojęcie „umyślnej niezgodności”)

(2014/C 112/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: A.M. van der Ham, A.H. van der Ham-Reijersen van Buuren

Strona pozwana: College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Raad van State – Niderlandy – Wykładnia art. 51 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 74/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. (Dz.U. L 30, s. 100), art. 23 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 368, s. 74) oraz art. 67 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiając[ym] wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18) – Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich – Redukcja lub anulowanie płatności w przypadku nieprzestrzegania norm – Pojęcie umyślnej niezgodności